

Eksik

– israfıl-bilican · 13 Ağustos 2025

Ömür dediğimiz kısa bir yoldu,
Elimle diktiğim güllerim soldu.
Yaşarken bir şeyler hep eksik kaldı.
Zamanı eleyip astık, gör gardaş,
Dünyadan ümidi kestik, gör gardaş.

Boşa çabaladım, boşa yar oldum.
Demirdim, çeliktim, yandım nar oldum.
Unutulup gittim, sanki sır oldum.
Zamanı eleyip astık, gör gardaş,
Dünyadan ümidi kestik, gör gardaş.

El için beyhude ateşe yandım.
Hiç mi düşünmediz, bende bir candım.
İyilik kötüyümü, şimdi inandım.
Zamanı eleyip astık, gör gardaş,
Dünyadan ümidi kestik, gör gardaş.

Hastalandım, kapım açan olmadı.
Azrail gelip de canım almadı.
Tükendi bedenim, derman kalmadı.
Zamanı eleyip astık, gör gardaş,
Dünyadan ümidi kestik, gör gardaş.

Bir türlü geçmişten ibret almadım.
Kapıma geleni baştan salmadım.
Dostu, arkadaşı asla silmedim.
Zamanı eleyip astık, gör gardaş,
Dünyadan ümidi kestik, gör gardaş.

Zoruma gidiyor bunca ettiğim.
Cehennem ateşi olur çektğim.
Herkes beni silmiş, bu mu ektiğim?
Zamanı eleyip astık, gör gardaş,
Dünyadan ümidi kestik, gör gardaş.

Ruhum bedenimden ayrı yaşıyor.
Bilen yok ki bu kalp keder taşıyor.
Neler çektim neler, aklım şaşıyor.
Zamanı eleyip astık, gör gardaş,
Dünyadan ümidi kestik, gör gardaş.

Zamanı durdursan, faydası mı var?
Yaşamışım zarar, ben sandım ki kâr.
Bu dünya kimseye olmadı ki yâr.
Zamanı eleyip astık, gör gardaş,
Dünyadan ümidi kestik, gör gardaş.

İsrafıl, hayatı eksik yaşadım.
Yalan dünya artık, seni boşadım.
Yüreğimde sevgi, dostluk taşıdım.
Zamanı eleyip astık, gör gardaş,
Dünyadan ümidi kestik, gör gardaş.

20.06.2025

İSRAFİL BİLİCAN